

Слатина - Рошъор

Descriere

Манастирът Брънковени

Descriere

В началото на 16 в. болярите Брънковени изграждат архитектурния ансамбъл, който по-късно носи името им, като място за убежище. В него през 1570 г. жупанката Челя строи дървена църква и тогава се заселват няколко монаси. Първото документално сведение датира от 1582-1583 г., когато Михня Турчитул ремонтира някои от по-старите сгради. През 1634 г. Матей Басараб започва възстановяването и допълването на архитектурния ансамбъл със сложна укрепителна система. От негово време е запазена и кулата-камбанария, просторните сводести изби и защитната стена с бойници. Сегашната църква е построена на мястото на старата от Константин Брънковяну през 1700 г. През 1702 г. той построява и кръстовидната църква-болница. Голямата църква, построена между 1699-1700 г. в брънковенски стил, е с форма на кръст, с открит притвор, подкрепена от осем каменни колони, подредени в центъра. Иконостасът е позлатен и е запазен. Над централната част се издига купол, а вратите са дърворезбовани от масивно дъбово дърво. В църквата са открити няколко гроба, между които на Папа Брънковяну (баща на Константин Брънковяну). Стенописите датират от 1837 г., като авторите им са неизвестни. Ансамбълът е пострадал по време на турско-австрийската война на 1716-1718 г., както и от земетресението през 1838 г. След одържавяването на манастирските имоти остава скромна обител, уредник на която е Попа Шапкъ. С течение на времето комплексът запустява, като отчасти е възстановен от епископ Вартоломей Стънеску (1921-1938 г.). Между 1940-1959 г. манастирът е девически, но в резултат на указ 410/1959, обителта е разтурена, като за кратко време се използва за старопиталище и след това остава безлюдна за 20 години. След 1980 г. идват няколко монахини от манастира Клокочъов и започват първите ремонтни дейности. Днес манастирът е изцяло възстановен.

Harta

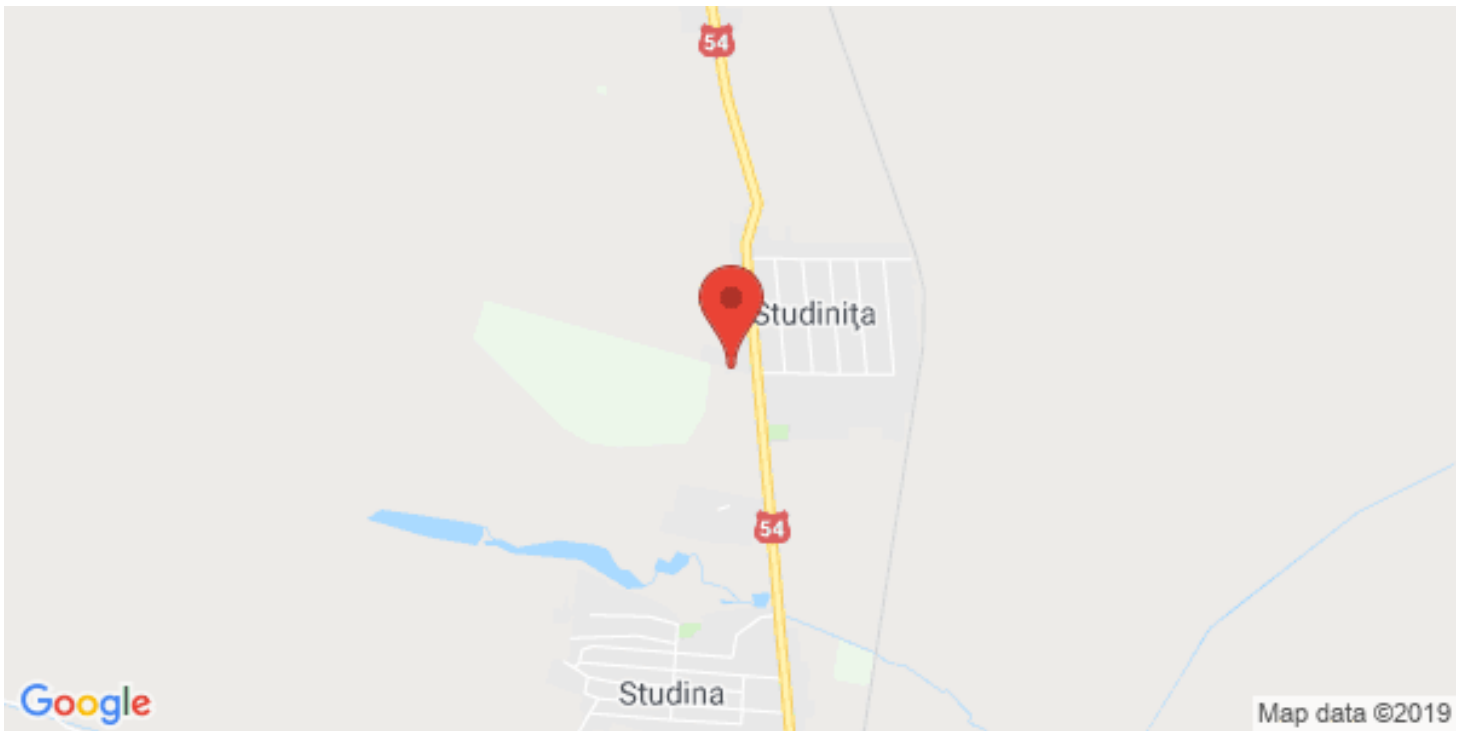
Манастирът Студина

Descriere

Това е сравнително нов манастир. Строежът му започва през 1994 г. с поставяне на един оброк. Построяването на манастира е резултат от желанието на г-жа Мария Кръму от Траян, окръг Олт. През последните две десетилетия са извършени и други дейности по разширяване и консолидация, а през 2009 г. манастирът е осветен.

Harta

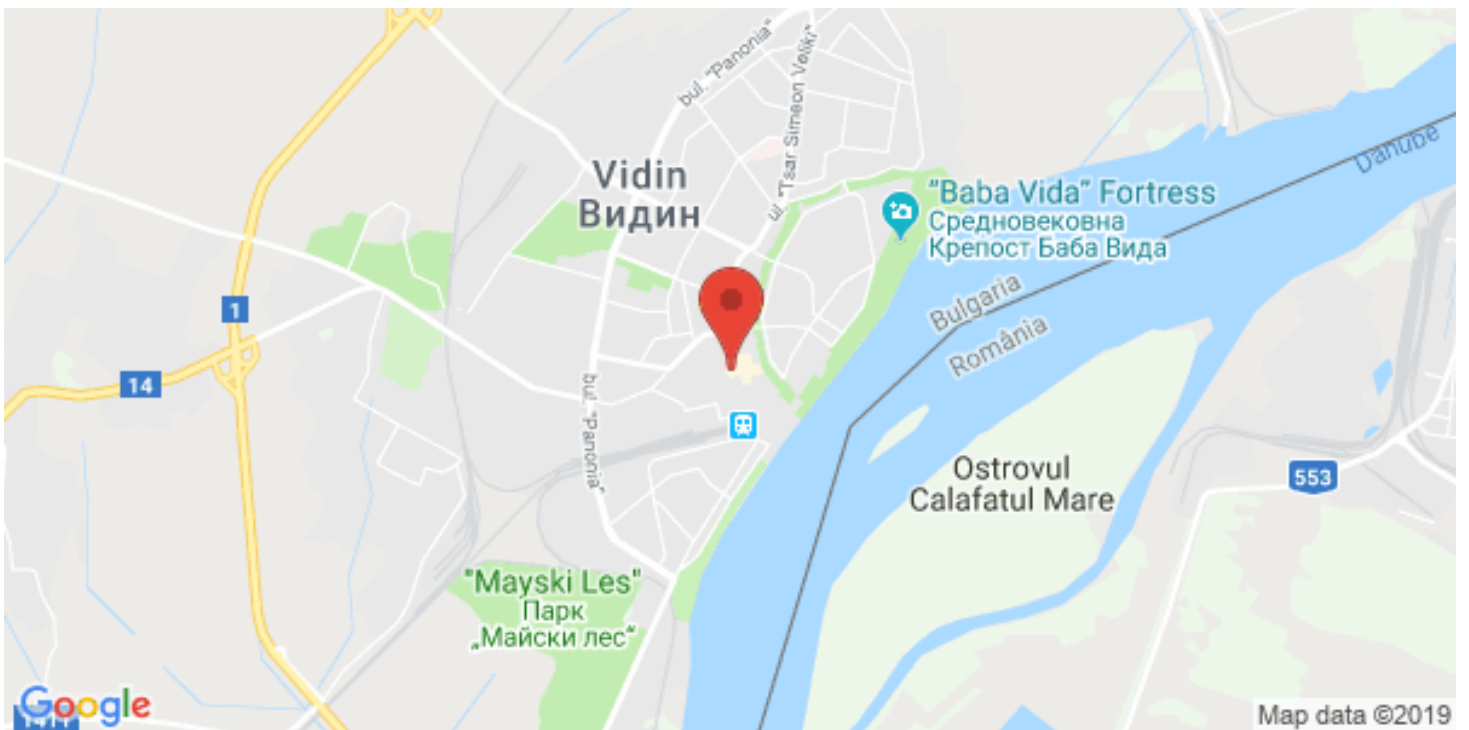
Катедрален храм „Св. Димитър“

Descriere

Катедралният храм „Св. вмчк Димитър Солунски“ е вторият по големина храм в България и трети по височина (33 м.). Църквата е построена на мястото на стара дървена църква, датираща от 17 в., която впоследствие е рухнала след безброй разрушения. Строителството на нова голяма църква станало наложително в периода 1885-1926 г. В храма е служил първият български екзарх Антим. Майстор от Тревненска школа и италиански архитект са водили строителните дейности. Храмът представлява кръстокуполна трикорабна базилика с широко обемно пространство. Една от най-големите забележителности в храма е часовникът на една от камбанариите, който датира от 1900 г. и работи до днес. Иконостасът е дело на художниците от Дебърска школа, на прочутия род Филиповци (1923 г.). Първата църковна служба се е състояла през 1868 г., а храмът е осветен през 1885 г. Църквата е прекрасно изографисана от художника Господин Желязков, ученик на Репин с колектив. Също така храмът притежава уникални стенописи, например в него са изобразени големи български национални герои като например стенописът “Дарове от цар Петър (927-970 г.) на св. Иван Рилски”, който се среща единствено в тази църква.

Harta

Храм „Св. Николай“

Descriere

Храмът „Св. Николай Мирликийски“ е съставна част от комплекс, включващ още църквата „Св. Пантелеймон“, сградата на Видинска Св. митрополия, мавзолея на екзарх Антим I и епархийското училище. Митрополитската църква „Св. Николай“ е построена през 1926 г. В архитектурно отношение сградата представлява трикорабна кръстocupолна базилика, с апсида и притвор, с две галерии на север и юг и една на западна страна. Църквата има доста внушителен ексетитор - голям купол, две симетрично разположени кули над централния вход, а фасадата е раздвижена посредством достатъчно на брой кръгли и сводести прозорци. Интериорът се отличава с красивите си мозайки като решение за пода и стените, за които се твърди, че са изработени в Берлин, Германия. Дебърски майстори са изработили стенописите и иконите. Южната стена изобразява св. Николай Чудотворец.

Harta

Чипровски манастир „Св. Иван Рилски“

Descriere

По исторически сведения, един от най-старите манастири в България е Чипровският. Наричан се още „Железнишки“, поради близостта си със с. Железна, в долината на река Огоста. Предполага се, че е основан през 10 в. През годините манастирът е бил много богат, играл още ролята на културно-просветно, книжовно и национал-освободително огнище. През вековете в него са се обучавали свещеници, преписвали са се богослужебни книги и се разпространявали знания. Историята свързва манастира и с първите борби против турските поробители, както и като убежище на царе от Втора българска държава през 14 в. През 16-17 в. православните и католиците от този край, в т.ч. и монасите от Чипровския манастир заедно участват в борбата срещу турците. Бил е убежище на много хайдути и свидетел на шест въстания срещу османските поробители. Чипровският манастир за една нощ е приютил мощите на св. Иван

Рилски. Манастирът е имал много богата библиотека от славянски ръкописи и книги. Библиотеката съществува и до днес. Чипровската света обител е сред най-могъщите стожери на християнската вяра през вековете. Манастирският комплекс е окончателно оформен през 1876 г. Разположен в горите на Чипровския Балкан, формата му е на неправилен правоъгълник. Църквата е издигната 1829 г. и е каменна, еднокорабна, едноапсидна, със странични конхи, със заемки от готическата архитектура на католическите църкви по този край. При главния вход на манастира се помещават две двуетажни жилищни сгради, игуменарница, а в миналото имало и обори за животни и складове, кула-костница с параклис и камбанария, при която са погребани костите на хора от Северозападна България, борили се за свобода. Външната фасада на църквата е покрита с каменни изображения и надписи. Иконостасът е прекрасен, а иконите са дело на Христо Енчев от Копревщица. В западното манастирско крило се намира параклисът св. Атанасий Велики от 1880 г. с красиви стенописни изображения на светци. Всяка година на 19 октомври, на която дата е храмовият празник, се прави голям курбан в чест на св. Иван Рилски. Манастирът е напълно реставриран, с отопление и санитарни възли и от 2019 г. приема поклонници. Има парко места пред вратите на обителта. Паметник на културата от национално значение, манастирът е включен в списъка на 100-те национални обекта.

Harta

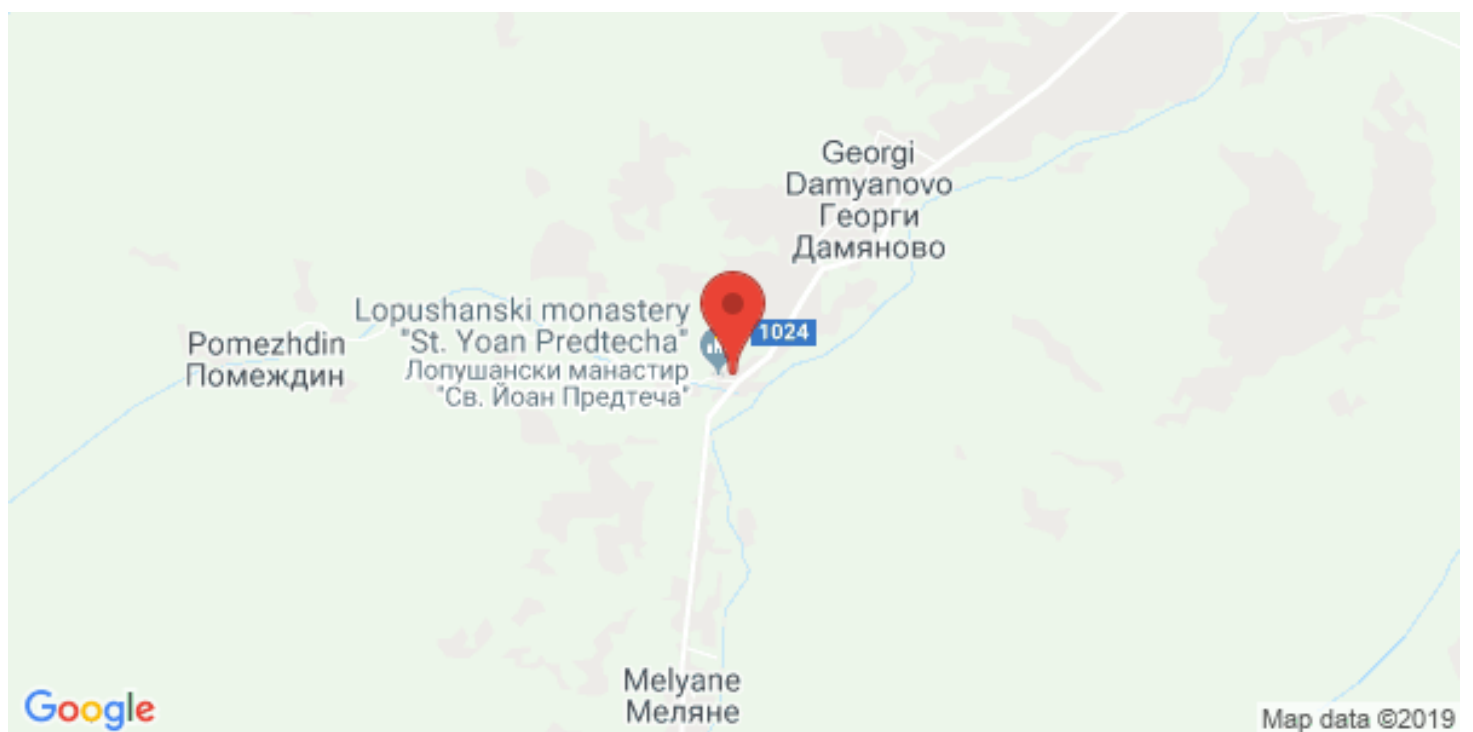
Лопушански манастир

Descriere

Лопушанският манастир е разположен в западния дял на Чипровска Стара планина до р. Дългоделска Огоста. Отстои на 1 км. разстояние от с. Георги Дамяново, център на едноименната община. Обителта е постоена върху по-стар манастир през 14 в. Поради това, че е опожаряван и опустошаван от турците, дълго време е бил необитаем и го наричали “пустия” манастир. Опожарен е и след погрома на Чипровското въстание от 1688 г. През 1850 г. братя монаси от Чипровския манастир - Дионисий, Гедеон и Герасим, започват да го въздигат. Открива се и килийно училище, което през годините на османското присъствие е място за тайни сбирки на български възрожденци, борци за освобождението на България. Един от съзаклятниците е арх. Дионисий - игумен на манастира. Целият манастирски комплекс-църква заедно със стопанските и жилищните постройки, параклисът костница и чешмата са дело на майстор Лило, представител на Славинската майсторска школа. По повод строежа на църквата майстор Лило посещава два пъти Рилския манастир. Логично по този начин съборната манастирска църква се оказва почти копие на Рилската света обител и трета по големина манастирска църква в страната. Тя е трикорабна, триапсидна псевдобазилика, с две конхи, с два странични параклиса, с две певници с куполи и каменни релефни изображения на войни, животни, птици, за които учените още не са дали обяснение. В широката представителна църква се крие изключителен художествено изработен иконостас от Стойчо Фандъков, представител на Самоковската школа, също така и импозантни съвършени икони зографите братя Станислав и Никола Доспевски, наследници на прочутия Захари Зограф от Самоков. Впечатление правят тази на Иисус Христос и Богородица (1863 г. Станислав Доспевски). Манастирът се е прославил със своята чудотворна икона на Богородица, за която се вярва, че е спасила и изцелила много хора, както и стара обкована икона на св. Богородица, открита зазидана в една от стените, претърпяла там катаклизмите на бурната история на обителта. В двора на манастира освен прекрасната чешма от 1856 г., с релефни изображения, има и нова църква, наподобяваща стара римска църква, намирала се недалечно от манастира в древността. В бъдеще се планира и иконна експозиция.

Harta

Клисурски манастир

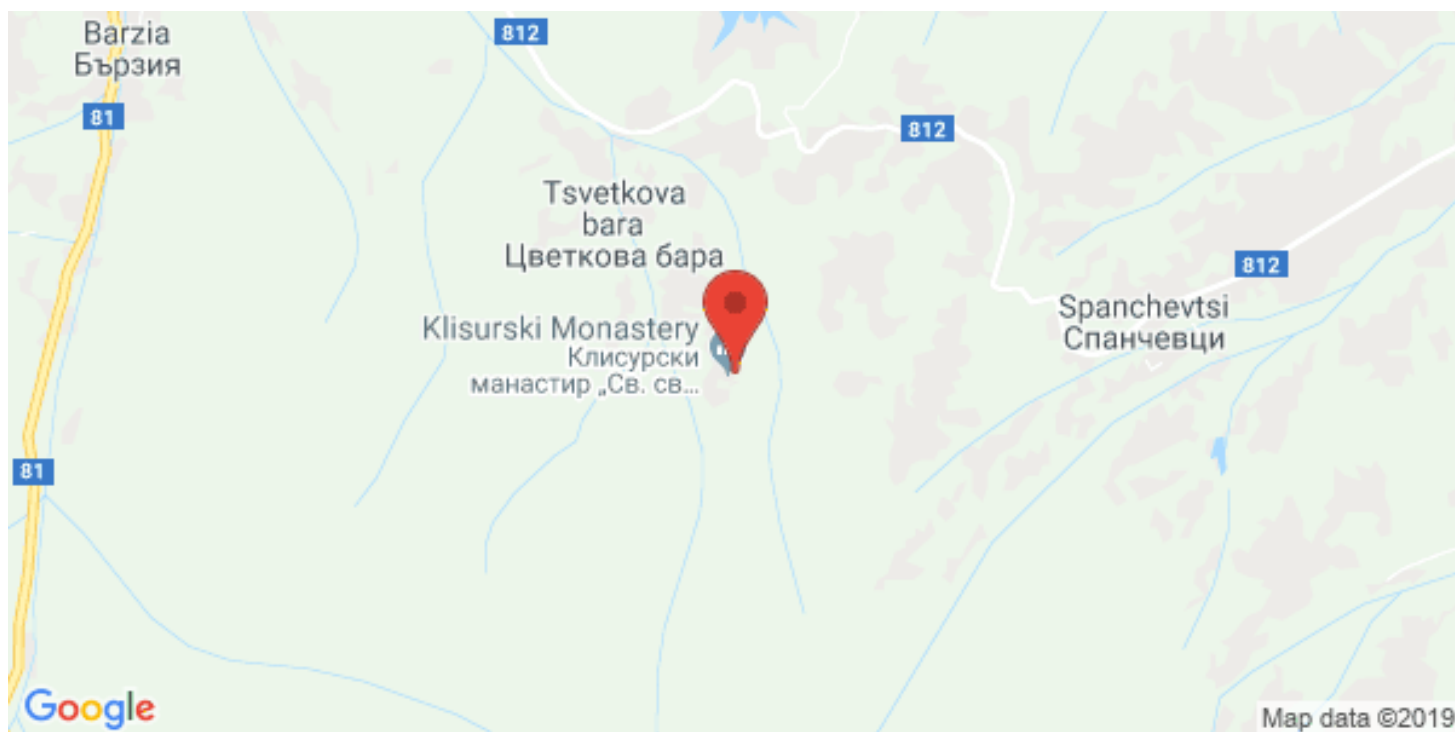
Descriere

След основаването си през XII в., манастирът започва да играе ролята на духовен светилник в този край. Многократно опожаряван, разграбван, разрушаван и отново възстановяван от местното население. Едва през 1867 г. Илия Стоянов от с. Драганица, зслед като получил видение, пратено му от св. Никола, започва възстановяването на светата обител като организира и населението за това дело, построява храм от пръти и черги. След него Александър Дамянов от Берковица, покъсно игумен Антим, син на заможни берковчани отдава живота си за въздигането на манастира. С цената на цялото си състояние, възлизащо та 27 хиляди лв., построява магерница, възстановява стария параклис "Св. Никола", аязмото, стопанските и жилищните сгради. За периода 1887-1890 г. осъществява строежа на църковния храм, след разрешение от султана. С помощта на християните от околността, успява да закупи многобройни земи за манастира. Храмът, находящ се на хълм в центъра на комплекса, представлява трикорабна, кръстокуполна църква, с три апсиди, купол в средата със осемстенен барабан, вълшен притвор и две камбанарии от север и юг. Зад него е възстановеният параклис "Св. Никола". Игуменът Антим умира на преклонната 95-годишна възраст, след прекарани 55 години в манастира. През 1891 г. художникът Никола Образописов (1828-1925), творец, съвместил влиянието на старата Атонска традиция и новите художествени течения, е поканен да рисува икони в храма, а великолепият иконостас е резбован от самоковеца Стойчо Фандъков. През 1936 - 1937 г. Господин Желязков, руският възпитаник на Репин, с дъщеря си Олга и зет му проф. Георги Богданов, изографисват храма. В ново време тогавашният игумен, сега епископ Сионий, начева възстановяването на стария параклис. След него арх. Антим, сегашен протосингел на Видинската света митрополия, отпочва мащабни инфраструктурни подобрения в комплекса. Понастоящем светата обител е девически манастир. Комплексът е изключително добре поддържан от монахините, състои се от храм, параклис, жилищни хотелски постройки, огромен парк за разходки и аязмо с лековита вода. Освен това, те работят в иконописно ателие, където се рисуват прекрасни икони в стила на Охридската школа. Посетилите манастира могат да научат за историята му от църковния музей, съдържащ ценни експонати - снимки, документи, църковна утвар, богослужебни книги и икони. Тук могат да се видят одежди и предмети на първия български екзарх и видински владика Антим, както

и на покойния видински владика Дометиан.

Harta

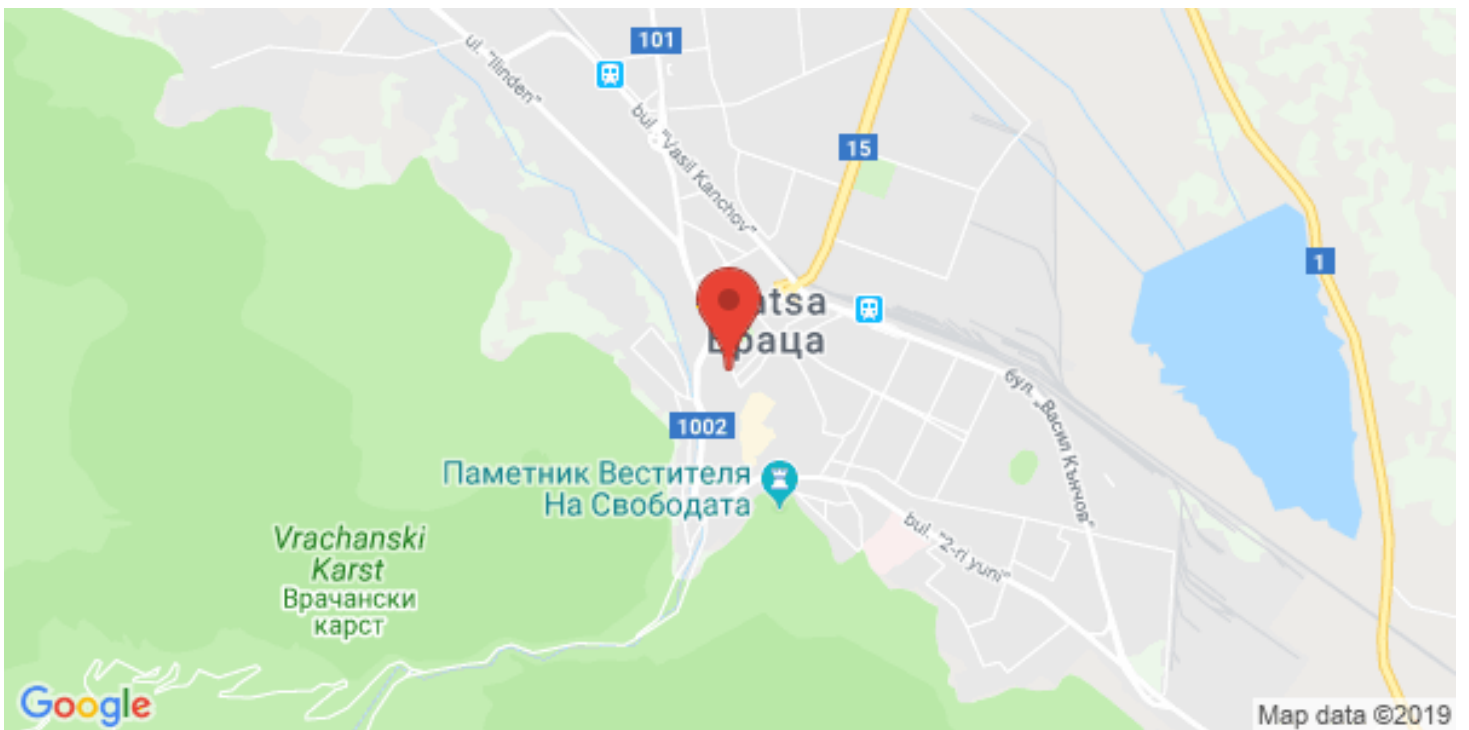
Църква „Св. Апостоли“ гр. Враца

Descriere

Храмът „Св. Апостоли“ е най-големият и внушителен в града. На мястото, където е построена църквата е имало по-стар храм от 17 в. Представлява голяма трикорабна базилика, триапсидна, с осемстенен купол. Тематично, трите олтара в нея са посветени на св. Паисий Хилендарски и св. Софроний Врачански. Иконостасът и владишкият трон са изключително красиви, с флорални и животински орнаменти. На дърворезбования амвон има прекрасно Разпятие Христово. В църквата се извършват тържествени богослужения, тъй като е определена за катедрален храм на Врачанския митрополит.

Harta

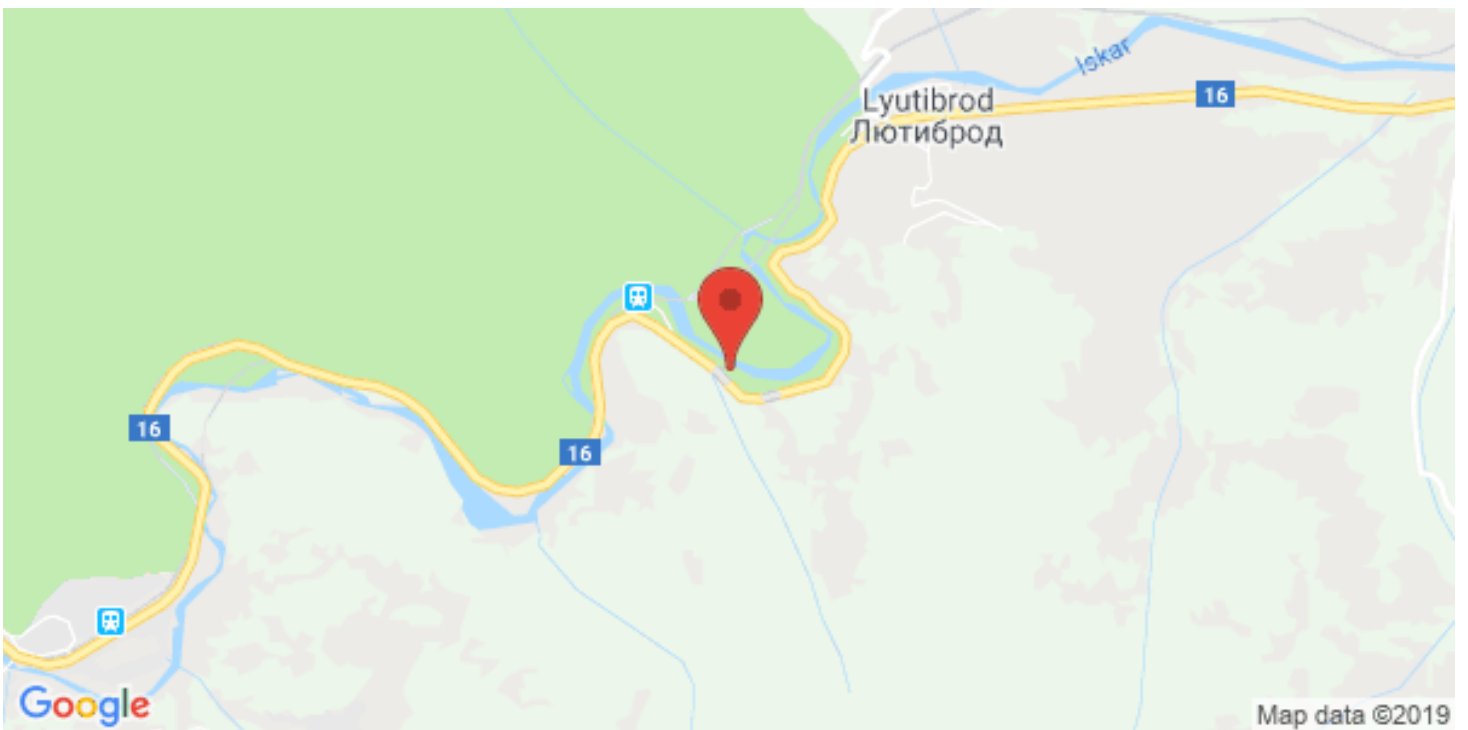
Черепишки манастир

Descriere

Това е български православен манастир, който е част от Врачанска епархия. Намира се в Искърското дефиле, до гара Черепиш, спирка Лютирод. Отстои на 90 км от София, в т.н. Българска Швейцария, заради прекрасното си живописно място. Може да се пътува и с автомобил по пътя за София, след гр. Мездра, в подножието на величествени скали и пещери. Основан е през Втората българска държава при цар Иван Шишман (1371-1393). Манастирът е бил голям книжовен просветен център, по-късно в него се помещава Софийска духовна семинария, която е подготвяла свещеници за цялата страна. Многократно опожаряван, свидетел на битки против поробителите турци през първата половина на 19в. се оформя големият манастирски комплекс - Методиево здание, игуменарница, приемна, Рашидова къща, Данаилова, костница-параклис, камбанария, църковен храм, музейна сбирка. Църквата на манастира е еднокорабна, сводеста, с открита галерия. Иконостасът е богато резбован, иконите са дело на майстори от Тревненска школа - на Йоаникий Витанов, и на Васил Илиев от Дебърска школа. Манастирът има богата книжнина и църковна утвар - съхранен е Типих от 1390-98 г., прословутото Черепишко евангелие от майсторите Костадин и Никола от Чипровци, Чипровска златарска школа, Даниловото евангелие от 1616 г. Има стари стенописи от Пимен Зографски.

Harta

Манастир „Седемте престола“ (Осеновлашки манастир)

Descriere

Манастирът се намира в Искърското дефиле в Стара планина, край Еленов дол, община Мездра, до гара Елисейна. Част е от Софийска епархия. Основан е през 11 в., многократно е бил разрушаван, последно възстановен през 1815 г. Храмът е кръстокуполен и е изграден върху друг, по-стар. Нарича се 7те престола, заради 7-те престола (параклиса) в него, датирани от 17-18 век, като резбата им е прекрасно изпълнена с флорални, животински и библейски сюжети. Четири олтара образуват кръст и са отделени с вътрешни стени, два са до входната врата, седмият е срещу входа. Иконите са от 17-19 век и са дело на майстори от Тревненска школа, рода Витановци. Иконите се отличават от другите с резбовани рамки. Сведения за манастира се срещат в богослужебни книги от 16-18 в. През вековете манастирът е бил книжовен просветен център, имало и килийно училище, със стенописи по фасадите. Тук се среща рядко срещан сюжет от сцената Страшният съд. Според една от легендите неговото възстановяване се дължи на 7 боляри, дошли от Бесарабия, като основали и седем близки села. Днес манастирът е голям манастирски комплекс от църква, магерница, три жилищни сгради, плюс още две, камбанария. До манастира има Аязмо. Част е от 100-те национални обекта на България. Около манастира има прекрасна природа за отдих и туризъм. Манастирът има удобни връзки до жп спирката, като е осигурен автобус ежедневно.

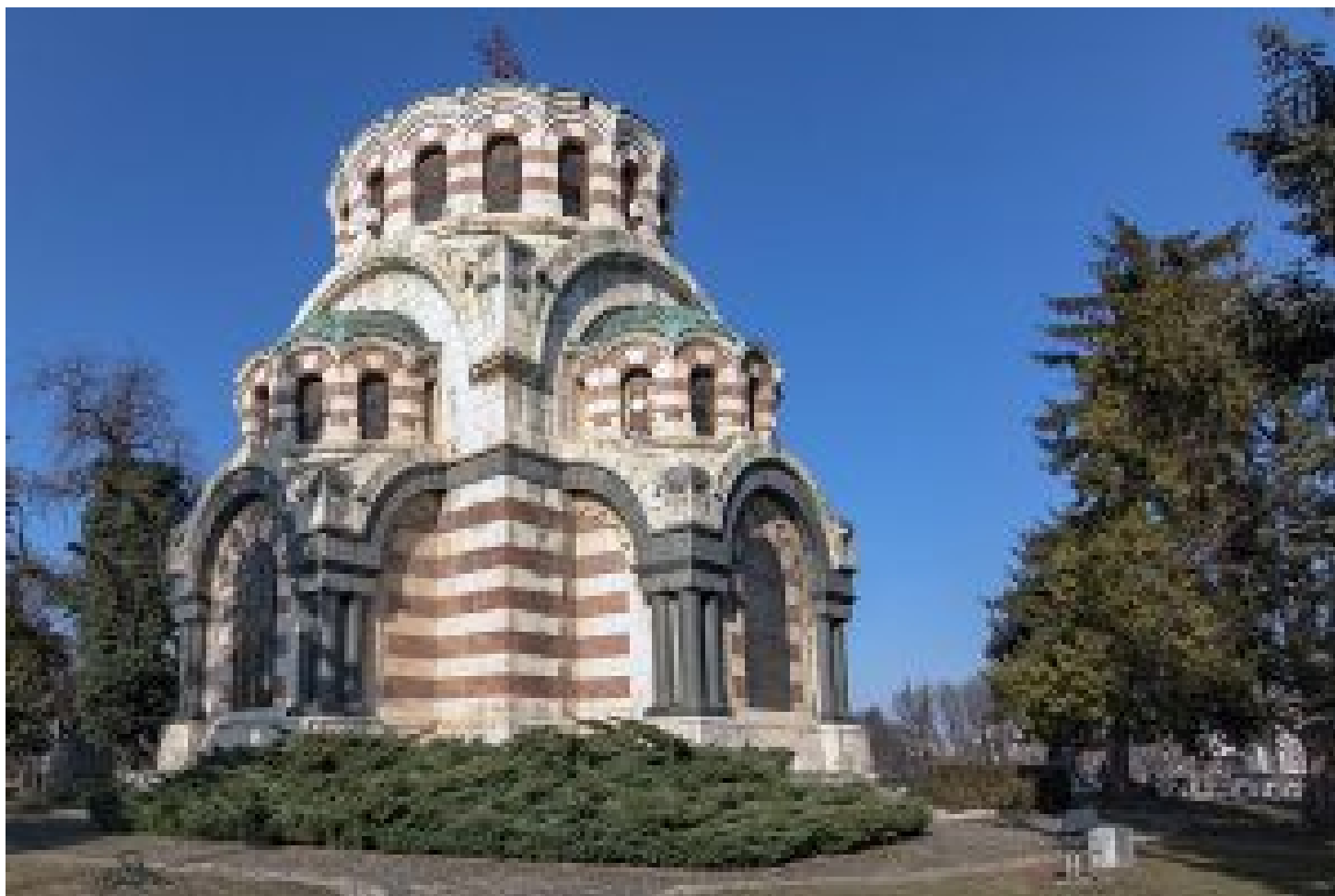
Harta

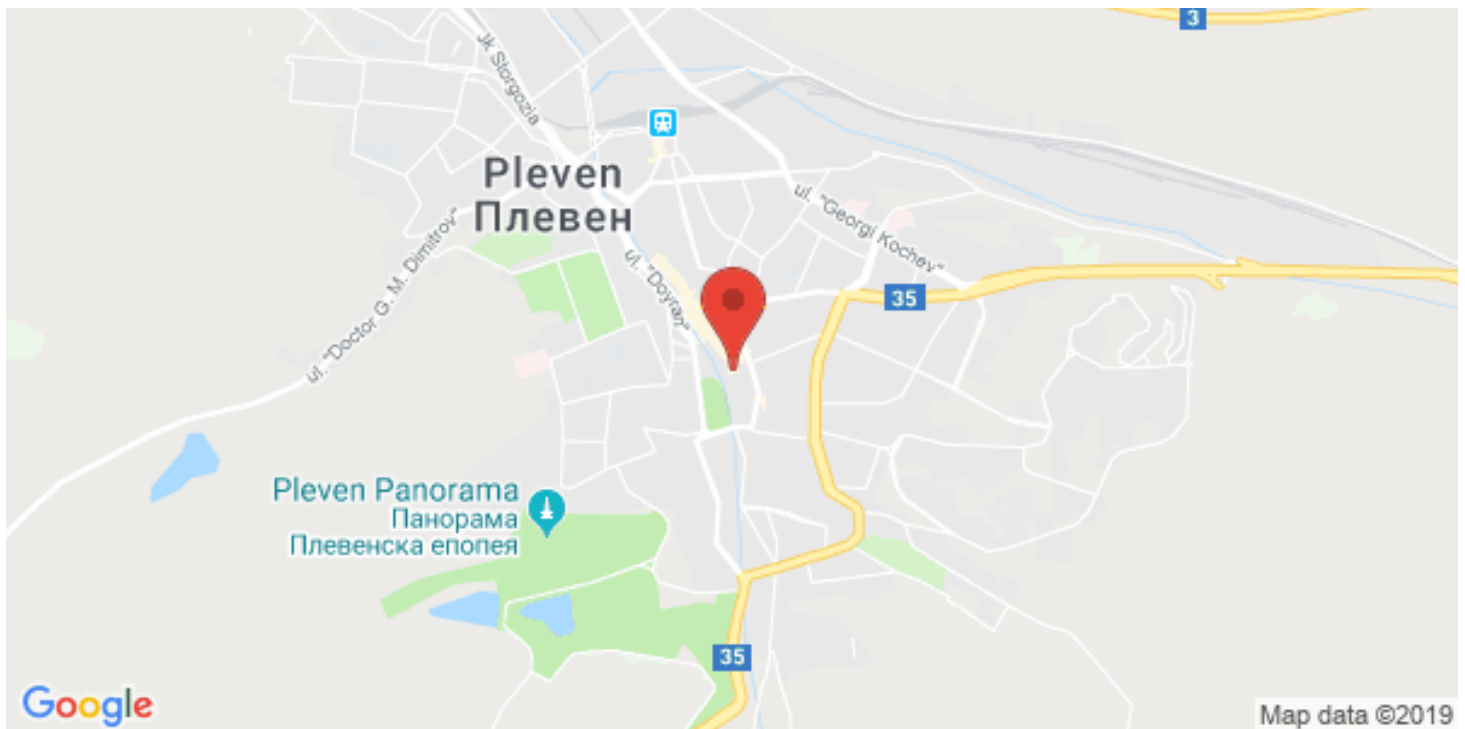
Параклис-мавзолей „Св. Георги Победоносец“, гр. Плевен

Descriere

Най-значимата историческа забележителност от Руско-турската Освободителна война 1877-1878 г. в гр. Плевен е православният храм-мавзолей, построен в памет на войниците, загинали при обсадата на града през 1878 г. Това са 31 000 руснаци и 7 500 румънци. Тук, в криптата на мавзолея, са погребани техните останки. Построен е през 1903-1907 г. по повод 30-годишнината от Освобождението на България. Проектант е арх. Пенчо Койчев. Художниците Иван Мърквичка и Антон Митов са изработили иконостаса. Параклисът е в българо-византийски стил, кръстопулен с кръстни рамене. Има централно кубе с височина 24 м. и четири странични такива. Фасадата е изпълнена с хоризонтални пояси от тухли и камък върху площ от 452 кв. м. Параклисът е включен в 100 национални обекта.

Harta

Църква „Св. Троица“ в гр. Свищов

Descriere

През 1867 г. възрожденският майстор Колю Фичето от Трявна строи една от последните си творби - православната църква „Св. Троица“. Тя е построена на най-високото място в крайдунавския град Свищов. Храмът представлява трикорабна базилика, с централен купол и още три такива, с характерните кобилици по външната фасада, с ритмично членене и редуващи се слепи арки и каменни корнизи. Апсидата е с вълнообразна форма. Камбанарията е дело на майстор Генчо Новаков, построена е през 1886 г. Църквата е с уникален строеж, поради двете си портални колони, въртящи се около оста си. Майстор Антон Станишев от Дебърската школа е изработил иконостаса. Многобройните икони са рисувани от Николай Павлович от гр. Свищов (79 броя) и Данаил Несторов, потомък на Дебърски майстори - 120 броя. Руският император Александър II е дарил шестте църковни камбани с образи на християнски светци.

Harta

Църква „Св. Четиридесет мъченици“, Велико Търново

Descriere

„Св. 40 мъченици“ е може би най-известният храм в гр. Велико Търново. Построен е и изографисан е още през 13 в. Храмът е изграден в чест на победата на цар Иван Асен от 9 май (Св. 40 мъченици) през 1230 г. над епирския владетел Теодор Комнин. На мястото му имало некропол от 11 в., като се смята, че тук се е намирала по-късно църквата „Св. Богородица“, която била част от главния царски манастир „Великата лавра“. Храмът представлява продълговата триапсидна базилика, с шест колони вътре, костница мавзолей и две галерии. През 18 в. турците я превръщат в джамия и унищожават стенописите и иконите ѝ. Църквата „Св. 40 мъченици“ е уникална поради епиграфските си паметници, сред които колоната на хан Омуртаг, Асеновата колона и колоната от Родосто на хан Крум, върху които има надписи, осветляващи българската средновековна история. Тук са погребани цар Калоян (1207 г.), царица Ана Мария, Ирина, св. Сава Сръбски. На това място е открит гробът на цар Калоян, както и неговият пръстен с надпис и печат. През вековете на своето съществуване, църквата многократно е преустройвана. Ползвана е за важни национални събития, като например обявяването на независимостта на България от цар Фердинанд през 1908 г. Църквата е със статут на архитектурно-строителен паметник от национално значение.

Harta

Църква „Св. Четиридесет мъченици“, Велико Търново

Descriere

Най-популярната средновековна старина във Велико Търново е построена и изографисана през 13 в. в чест на победата на цар Иван Асен на 9 май (Св. 40 мъченици) през 1230 г. над епирския владетел Теодор Комнин. Преди нея е имало некропол от 11 в. и вероятно тук по-късно се е намирала църквата “Св. Богородица“. Това е бил главният царски манастир “Великата лавра“. Представлява продълговата триапсидна базилика, с шест колони вътре, костница мавзолей и две галерии. В църквата има запазена стенопис от 13 в. През 18 в. турците я превръщат в джамия унищожавайки стенописи и икони. Църквата “Св. 40 мъченици“ е уникална заради епиграфските си паметници: колоната на хан Омуртаг, Асеновата колона и колоната от Родосто на хан Крум, тъй като тези надписи осветляват българската средновековна история. Тук са погребани цар Калоян (1207 г.), царица Ана Мария, Ирина, св. Сава Сръбски. Тук е намерен гробът на цар Калоян, както и неговият пръстен с надпис и печат. През вековете църквата многократно е преустройвана. В нея са ставали важни национални събития, като например е обявена независимостта на България от цар Фердинанд през 1908 г. Църквата е обявен паметник от национално значение като архитектурно-строителен.

Harta

Храм „Успение Богородично“ във Велико Търново

Descriere

Църквата се намира в квартал „Асенов“, точно срещу друга църква - „Св. 40 Мъченици“, на левия бряг на река Янтра. Построена е върху стара средновековна църква, в която цар Калоян положил мощите на св. Филотея Търновска. Днес мощите на светицата се съхраняват в Куртя де Арджеш, Румъния. През 14 в., жената на Иван Александър, Теодора от Влахия, дъщеря на Басараб I, е изпратена тук, против волята ѝ, да стане монахиня. През 1843 г., църквата е реставрирана и изографисана, но към края на 19 в. фреските в нея са заличени. През 1923 г. църквата е реставрирана. Има купол и една абсида, и е заобиколена от тухлен зид. Старите икони са най-ценното притежание на храма. Тук се намира чудотворната икона на св. Петка с надписи на гръцки език, датираща от 1854 г., дарена от един турчин, тъй като излекувала болното му дете. По-голямата част от иконите на църквата са от 16-19 в., от 16 в. са и иконите на Богородица и Христос Спасител. Част от иконите са принесени тук от намиралите се в съседство средновековни църкви. Иконостасът в храма е изработен от майсторът Илия Косев, височината му е 4 метра. Имало е стар иконостас, който е изчезнал. През 2005 г. църквата е изографисана отново.

Harta

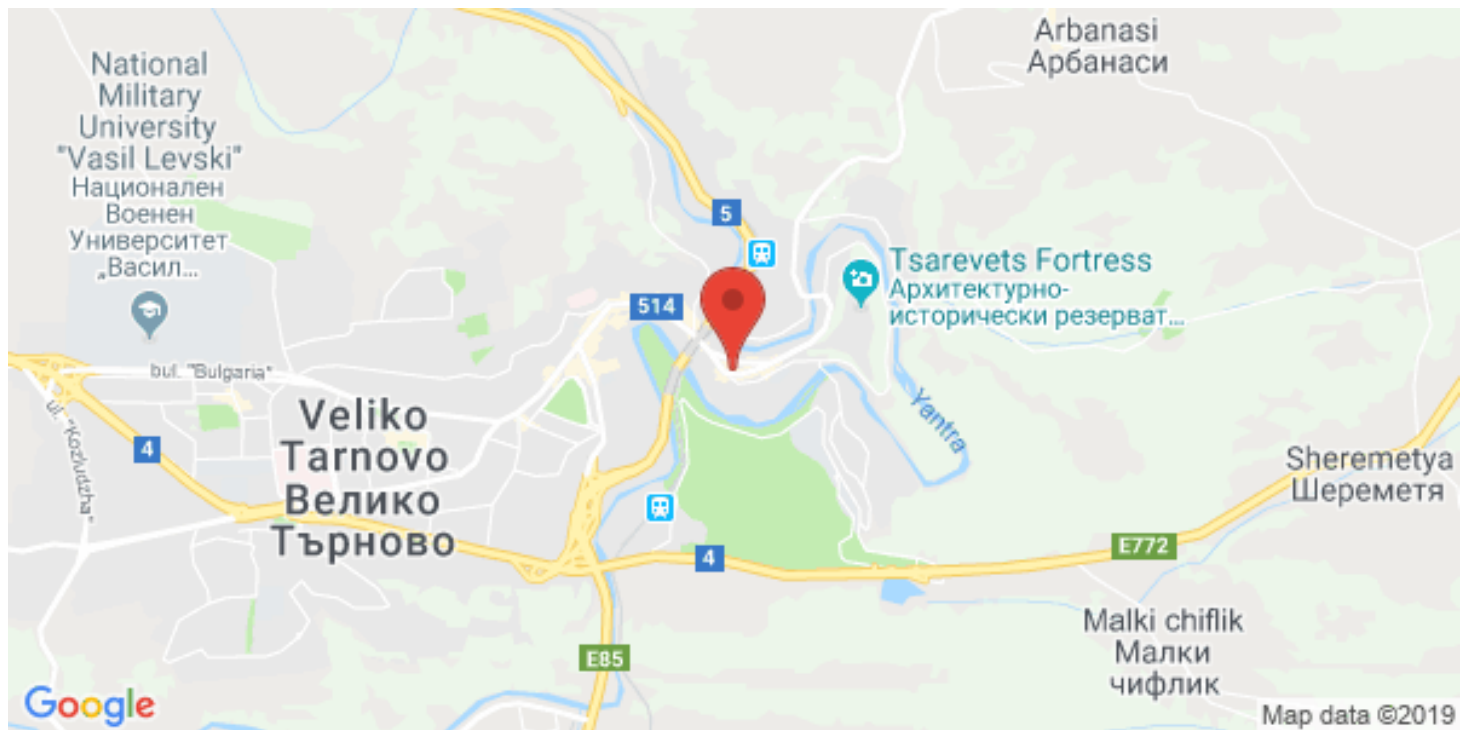
Катедрален храм „Рождество Богородично“, Велико Търново

Descriere

Катедралната митрополитска църква се намира в Болярска махала до сградата на Великотърновската митрополия, под крепостта Царевец. Върху стара църква Колю Фичето построява сегашния храм (1842-8), като е използвал дялан пясъчник, с корниз и двойна „фичевска“ кобилица от червени тухли. Тя е с четири колони и елипсовидни прозорчета, трикорабна базилика с уникалните си два реда капители отвътре. Камбанарията, също построена от Колю Фичето, се намира на западната стена. Разрушена е от земетресението 1913 г., а в последствие е възстановена по старите чертежи на майстора и гипсовия модел от майстор Грозю от 1934 г. Дърборезбата е дело на Петър Кушлев от Дебърската школа, а царските двери са изработени от проф. Травницки, като е използван материал от дъб. Църквата е действаща.

Harta

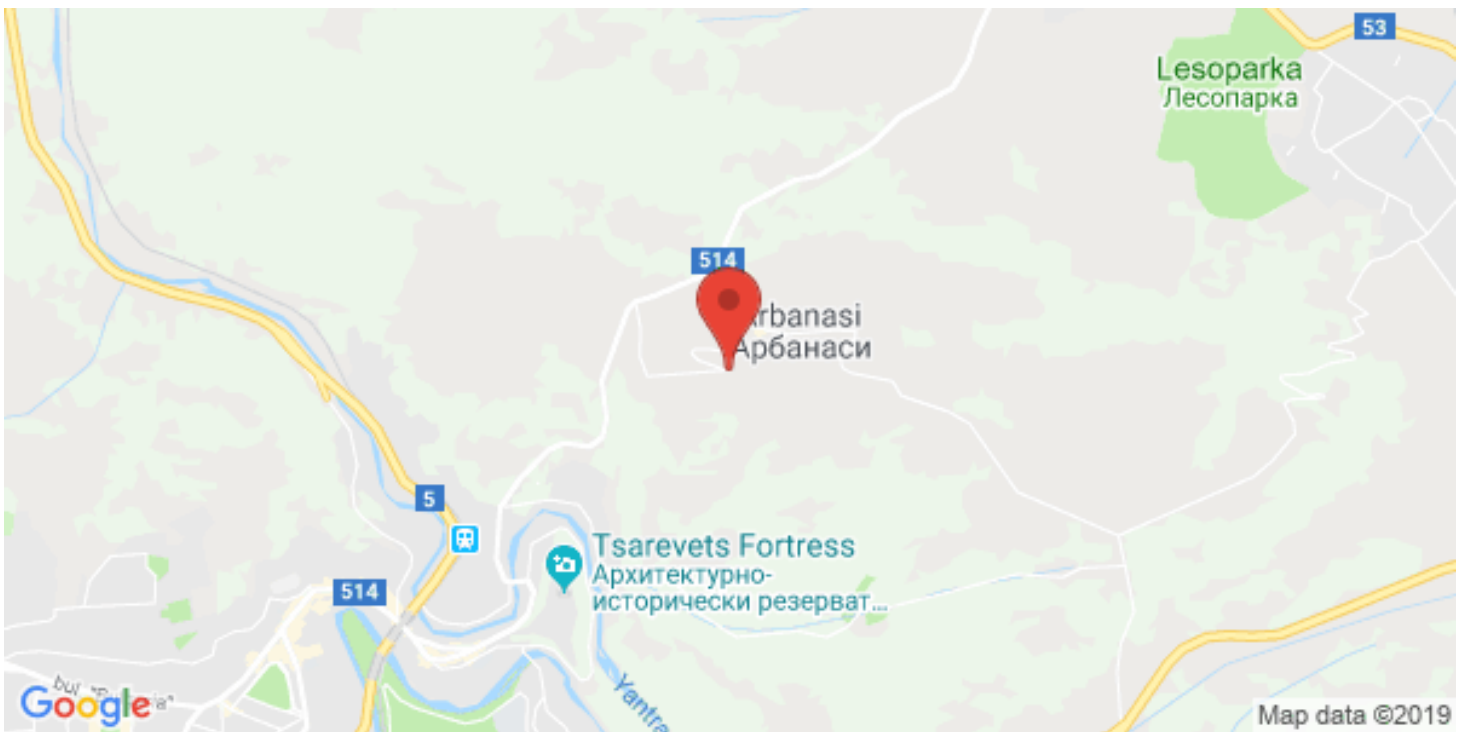
Арбанашки манастир „Св. Николай Чудотворец“

Descriere

Арбанашкият манастир се намира се на 5 км. от Велико Търново по пътя за Горна Оряховица, в югозападната част на селото. Отбивката е вдясно на пътя и манастирът се вижда в малката долина. Води началото си от 12 в. от времето на царете Асеновци. През 1393 г. манастирът е разрушен от турците и възобновен през 1680 г. Тогава е построена църквата и параклисът „Св. Илия“, в който има запазени хубави стенописи. Църквата „Рождество Христово“ е еднокорабна, с полуцилиндричен свод, наос, с мъжко и женско отделение. От стенописите интересни са сцените Възнесение Богородично, житие на Св. Никола, има чудотворна Св. Богородица. Иконостасът е от 17 в. с полихромна дърворезба, иконите от параклиса са дело на Тревненска живописна школа. От църковната утвар ценен е полюлеят от 1746 г., обкованият дървен кръст с камъни и емаил, ерусалимиите. Манастирът е девически. В него не се предлага спане и храна. Това може да стане в близките хотели в Арбанаси и Велико Търново.

Harta

Манастир „Успение Богородично“, Арбанаси

Descriere

Кратко представяне: Манастирът се намира по пътя между Велико Търново и Горна Оряховица, на входа на село Арбанаси. Построен е по време на Второто българско царство, при управлението на династията на Шишмановци. След падането на Търновската крепост под Османска власт, манастирът едва оцелява, но е бил изоставен поради това, че е бил многократно разрушаван. През 17-18 в. местните жители го изграждат отново. След 1716 г. са изградени множество жилищни и други сгради, които моделират комплекса на съвременния манастир. Входът е от север. Църковният параклис е с типичната за Арбанаси архитектура. Камбанарията е построена през 1863 г. Църквата е изцяло изографисана. Има уникални сцени от 1600-1603 г. и от 1704 г. В църквата се съхраняват мощите на св. Модест и св. Екатерина, както и някои други реликви от злато и сребро.

Harta

Храм „Св. апостоли Петър и Павел“, Никопол

Descriere

Църквата „Св. апостоли Петър и Павел“ в Никопол е позната на местните като „манастирчето“. Посветена на апостолите Петър и Павел. Храмът е средновековна постройка, построена приблизително между 13 и 14 в., по време на Второто българско царство. Името ѝ се появява за пръв път в исторически извори от 1871 г., а именно в бележки на Феликс Каниц, който отбелязва, че църквата е била използвана за известно време от местните като католическа църква. Други исторически извори (на Балш от 1914 г.) сочат, че храмът е бил вече в руини. През 1927 г. е обявена за исторически паметник. Църквата представлява малка кръстокуполна базилика, с размери 10x7 метра. Екстериорът е изграден от арки от бял камък. За жалост състоянието на конструкцията не е много добро, като западната част е почти напълно разрушена.

Harta

